

ततः उपभोगात् ॥ १३ ॥ कथं कष्टाच्च संसारान्मुच्यत इत्यस्योत्तरमाह तत्र कर्मत्यादिना जातीषु योनिषु ॥ १४ ॥ १५ ॥ संयमश्चित्तैकाग्र्यं ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ यश्च योगीति सर्पदं शो विषविद्याविदमिव कर्मसंगः प्रतीयमानोऽपि योगिनं न बाधते योगोऽतरेभ्यः श्रेष्ठ इत्यर्थः यतो योगी अतो मुक्तः च स्वर्थे परौ च शब्दौ हेत्ववधारणार्थौ यस्तु योगी सह योगबलान्मुक्त एवेत्यर्थः ॥ २१ ॥ कर्मिणां विलंबेन मुक्तिरित्याह वर्तमानस्येति ॥ २२ ॥ एवमिति अयं आत्मा ब्रह्मसन्विकृतः जीवत्वं प्राप्तः ॥ २३ ॥ २४ ॥ ननु स्वतंत्रा एव बहवश्चेतनाः न ब्रह्मविकारा इत्याशंक्य शरीरमात्मन इत्यादिना पौर्विकी श्रुतिरिति

ततस्तु क्षीयते चैव पुनश्चान्यत्र चोच्यते ॥ यावत्तन्मोक्षयोगस्थं धर्मं नैवावबुध्यते ॥ १३ ॥ तत्र कर्म प्रवक्ष्यामि सुखी भवति येन वै ॥ आवर्तमानो जातीषु यथान्यो न्यासु सत्तम ॥ १४ ॥ दानं व्रतं ब्रह्मचर्यं यथोक्तं ब्रह्मधारणं ॥ दमः प्रशांतता चैव भूतानां चानुकंपनं ॥ १५ ॥ संयमश्चानृशंस्यं च परस्वादानवर्जनं ॥ व्यलीकानां मकरणं भूतानां मनसा भुवि ॥ १६ ॥ मातापित्रोश्च शुश्रूषा देवतातिथिपूजनं ॥ गुरुपूजा घृणा शौचं नित्यमिन्द्रियसंयमः ॥ १७ ॥ प्रवर्तनं शुभानां च तत्सतां वृत्तमुच्यते ॥ ततो धर्मः प्रभवति यः प्रजाः पाति शाश्वतीः ॥ १८ ॥ एवं सत्सु सदा पश्येत्तत्राप्येषा ध्रुवा स्थितिः ॥ आचारो धर्ममाचष्टे यस्मिन् शांता व्यवस्थिताः ॥ १९ ॥ तेषु तत्कर्म निक्षिप्तं यः स धर्मः सनातनः ॥ यस्तं समभिपद्येत न स दुर्गतिमाप्नुयात् ॥ २० ॥ अतो नियम्यते लोकः प्रच्यवन् धर्मवर्त्मसु ॥ यश्च योगी च मुक्तश्च स एतेभ्यो विशिष्यते ॥ २१ ॥ वर्तमानस्य धर्मेण शुभं यत्र यथा तथा ॥ संसारतारणं ह्यस्य कालेन महता भवेत् ॥ २२ ॥ एवं पूर्वकृतं कर्म नित्यं जंतुः प्रपद्यते ॥ सर्वतत्कारणं येन विकृतो यमिहागतः ॥ २३ ॥ शरीरग्रहणं चास्य केन पूर्वं प्रकल्पितं ॥ इत्येवं संशयो लोके तच्च वक्ष्याम्यतः परं ॥ २४ ॥ शरीरमात्मनः कृत्वा सर्वलोकपितामहः ॥ त्रैलोक्यमसृजद्ब्रह्मा कृत्स्नं स्थावरजंगमं ॥ २५ ॥ ततः प्रधानमसृजत्कृत्स्नं स शरीरिणां ॥ यया सर्वमिदं व्याप्तं यां लोके परमां विदुः ॥ २६ ॥ इदं तत्क्षरमित्युक्तं परं त्वमृतमक्षरं ॥ त्रयाणां मिथुनं सर्वमेकैकस्य पृथक् पृथक् ॥ २७ ॥

त्यतैः श्लोकैः प्रत्याचष्टे सर्वलोकः कार्यसमष्टिः तस्याः पितामाया शबलं ब्रह्म पितामहः शुद्धं तत् आत्मनः शुद्धस्य शरीरं अव्याकृताकाशं आकाशशरीरं ब्रह्मेति श्रुतेः मायां कृत्वा उत्पाद्य तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं हि असत्तमेति तदुत्पत्तिस्मृतेः नो व्योमापरो यदिति सृष्टेः प्राक्तदभावश्रुतेश्च कृत्स्नं सूत्रात्मकं त्रैलोक्यं ॥ २५ ॥ ततः प्रधानं सर्वेषु कार्येषु प्रधीयमानं तेजो ब्रह्मात्मकं जीवानां प्रकृतिं अभिव्यक्तिस्थानं देहाद्याकारं यमिहाकृत्या ॥ २६ ॥ क्षरं जडं अक्षरं तदवच्छिन्नं चैतन्यं जीवेशमावाक्यान्तं त्रयाणां क्षराक्षरशुद्धानां मध्ये मिथुनं क्षराक्षरं सर्वं प्रतिपूर्यं पृथक् पृथक् गतं तत्तन्मुक्तौ तत्तत्कल्पितं तद्भुसर्पवद्धाध्यत इत्यर्थः ॥ २७ ॥